

Skrivelse till idrottsnämnden

Stockholms stads idrottspolitik ska utgå från perspektivet att idrott och motion ska finnas tillgängligt för alla, och stadens satsningar ska riktas särskilt mot dem som idag rör sig minst. Det betyder riktade satsningar och ett ökat fokus på bland andra personer med funktionsnedsättning.

För oss liberaler är det en självklarhet att en funktionsnedsättning inte ska hindra den som vill idrotta. Idrott ger social gemenskap, fysisk hälsa och självförtroende. Tyvärr får vissa barn och unga med funktionsnedsättning aldrig chansen att prova på.

När P4 Stockholm ringde runt till flera friidrottsklubbar i Stockholms län för att fråga huruvida de tog emot personer med funktionsnedsättning visade det sig dock att det är långt ifrån självklart att idrottsintresserade med funktionsnedsättning släpps in. Vissa säger helt nej, andra är tveksamma och säger att det är oklart hur man agerar.

Ett av kraven för att en idrottsförening ska vara berättigad till föreningsbidrag är att verksamheten ska vara öppen för alla och att ingen ska stängas ute på grund av bland annat funktionsnedsättning. Föreningar som stänger ute personer med funktionsnedsättning ska givetvis inte erhålla bidrag från staden.

Anledningen till att vissa föreningar inte tar emot personer med funktionsnedsättning behöver dock inte vara att de inte vill, utan att de inte vet hur de ska gå tillväga. För de föreningar som vill öppna för personer med funktionsnedsättning men inte vet hur bör staden tillhandahålla hjälp i form av exempelvis utbildningar.

Mot bakgrund av vad som ovan anförs vill jag fråga förvaltningen:

- Hur säkerställer idrottsförvaltningen att de föreningar som tar emot bidrag är öppna för personer med funktionsnedsättning?
- Vilka idrottsföreningar erbjuder idag aktiviteter för personer med funktionsnedsättning?
- Vilken hjälp erbjuds de föreningar som vill erbjuda verksamhet för personer med funktionsnedsättning?